

258

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 lipca 1952 r.

w sprawie udzielania przez władze wojskowe zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą osób podlegających obowiązkowi wojskowemu.

Na podstawie art. 75 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 6, poz. 46, z 1951 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 22, poz. 172) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wyjazd i pobyt za granicą oficerów rezerwy i pomocniczej służby wojskowej wymaga zezwolenia władz wojskowych.

2. Nie wymaga zezwolenia władz wojskowych wyjazd i pobyt za granicą oficerów rezerwy i pomocniczej służby wojskowej, jeżeli wyjazd następuje na podstawie paszportów dyplomatycznych lub służbowych albo na podstawie przepustek wydawanych w małym ruchu granicznym.

§ 2. Nie wymaga zezwolenia władz wojskowych wyjazd i pobyt za granicą przedpoborowych, poborowych, poborowych zaliczonych do ponadkontyngentu oraz szeregowców i podoficerów rezerwy i pomocniczej służby wojskowej.

§ 3. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej są obowiązani uzyskiwać zezwolenie właściwych władz wojskowych na wyjazd i pobyt za granicą w trybie i na zasadach określonych w przepisach normujących służbę wojskową żołnierzy.

§ 4. Celem uzyskania zezwolenia władzy wojskowej na wyjazd i pobyt za granicą oficer rezerwy lub pomocniczej służby wojskowej obowiązany jest zamieścić w podaniu wniesionym do władzy właściwej do wydawania paszportów — niezależnie od innych danych wymaganych do uzyskania paszportu — również wzmiankę, że jest oficerem rezerwy lub pomocniczej służby wojskowej,

oraz wskazać, w jakim celu, do jakich krajów i na jaki okres czasu zamierza wyjechać.

§ 5. Jeżeli nie zachodzą inne przeszkody do wydania oficerowi rezerwy lub pomocniczej służby wojskowej paszportu, władza właściwa do wydawania paszportów zwraca się z urzędu do Ministerstwa Obrony Narodowej o zajęcie stanowiska co do zamierzonego wyjazdu tego oficera za granicę, wskazując jednocześnie w jakim celu, do jakich krajów i na jaki okres czasu zamierza on wyjechać.

§ 6. 1. Ministerstwo Obrony Narodowej zawiadamia bezpośrednio władzę właściwą do wydawania paszportów, czy z punktu widzenia wojskowego nie ma przeszkód do wyjazdu oficera za granicę.

2. Wydanie paszportu przez władzę właściwą do wydawania paszportów jest równoznaczne z udzieleniem oficerowi zezwolenia władzy wojskowej na wyjazd i pobyt za granicą.

§ 7. Osoby wyjeżdżające za granicę (na stałe zamieszkanie lub czasowy pobyt) albo przekraczające granicę na podstawie przepustek wydawanych w małym ruchu granicznym, bez względu na to, czy są obowiązane do uzyskiwania zezwoleń władz wojskowych lub nie — nie mogą przewozić za granicę żadnych wojskowych dokumentów osobistych ani kart powołania.

§ 8. 1. Przed otrzymaniem paszportu osoby wyjeżdżające za granicę obowiązane są złożyć dokumenty wymienione w § 7 w Prezydium Rady Ministrów.

2. Na złożone dokumenty Prezydium Rady Ministrów wydaje potwierdzenie odbioru, które osoba wyjeżdżająca składa władzy uprawnionej do wydawania paszportów przy otrzymaniu paszportu.

3. O odebraniu dokumentów wymienionych w § 7 Prezydium Rady Ministrów zawiadamia:

- 1) prezydium właściwej rady narodowej — w przypadkach gdy wyjazd dotyczy przedpoborowych i poborowych,
- 2) właściwą wojskową komendę rejonową — w przypadku gdy wyjazd dotyczy osób nie wymienionych w pkt 1.

4. Przechowywane dokumenty Prezydium Rady Ministrów zwraca osobom zainteresowanym po ich powrocie z za granicy, przy równoczesnym odbiorze wydanego im potwierdzenia odbioru złożonych dokumentów.

§ 9. Przepisu § 8 nie stosuje się przy przekraczaniu granicy na podstawie przepustek wydawanych w małym ruchu granicznym.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *Wł. Korczy*